

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2022-871

24.10.2022

Fremtind Forsikring AS

Retts hjelp

Tvist med sameie – én eller flere tvister – fal. § 8-5 første ledd.

Den 9.12.19 fikk styret i sikrede sameie fullmakt til å velge en teknisk løsning for å etablere nytt ladeanlegg for el-biler. Ladeskinne ble montert 28.10.20. Sikrede krevde skinnen demontert og fjernet. Den 4.11.20 ble det oppdaget at ladeskinnen mellom sikrede to plasser var demontert. Dette medførte at ladeanlegget ikke fungerte. Den 11.11.20 begjærte sameiet midlertidig forføyning overfor sikrede slik at ladeskinnene kunne monteres. Sameiet fikk medhold i kjennelse fra Oslo Byfogdembete 27.11.20. Sikrede anket kjennelsen, men anken ble forkastet 28.1.21. Sameiet mottok den 4.2.21 en varslet faktura fra installatør for påløpte merkostnader. Sameiet mente sikrede måtte holdes ansvarlig for merkostnadene. Sikrede søkte om rettshjelpsdekning hos selskapet 9.2.22. Av søknaden fremkom det at sikrede hadde blitt saksøkt av sameiet. Selskapet avslo erstatning og viste til at prosesskrivet fra sikredes advokat var datert 16.11.20, og at sikrede hadde hatt advokat i saken siden november 2020. Selskapet viste også til at meldefristen var oversittet. Sikrede påklaget selskapets avslag under henvisning til at det var tale om to ulike forhold/tvister. Nemnda kom til at det kun var snakk om én tvist, og at meldefristen derfor var oversittet.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning under rettshjelsforsikringen.

Den 9.12.19 fikk styret i sikrede sameie fullmakt til å velge en teknisk løsning for å etablere nytt ladeanlegg for el-biler. Ladeskinne ble montert 28.10.20. Sikrede krevde skinnen demontert og fjernet. Den 4.11.20 ble det oppdaget at ladeskinnen mellom sikrede to plasser var demontert. Dette medførte at ladeanlegget ikke fungerte. Den 11.11.20 begjærte sameiet midlertidig forføyning overfor sikrede slik at ladeskinnene kunne monteres. Sameiet fikk medhold i kjennelse fra Oslo Byfogdembete 27.11.20. Sikrede anket kjennelsen, men anken ble forkastet 28.1.21. Sameiet mottok den 4.2.21 en varslet faktura fra installatør for påløpte merkostnader. Sameiet mente sikrede måtte holdes ansvarlig for merkostnadene.

Den 9.2.22 mottok selskapet skademelding med skadedato 17.12.21 hvor sikrede opplyste å ha blitt saksøkt av sameiet. Av skademeldingen fremgikk det at det var tale om advokatutgifter pågående i fem–seks år.

På anmodning fra selskapet 28.2.22 om ytterligere opplysninger oversendte sikrede 2.3.22 rapport fra N, samt prosesskriv datert 16.11.20 hvor det fremgikk at saken gjaldt midlertidig forføyning vedr. rett til å etablere infrastruktur for lading av el-biler i taket til saksøktes to seksjonerte parkeringsplasser.

Selskapet avsto 22.3.22 sikredes krav om rettshjelpsdekning og viste til at prosesskrivet fra sikredes advokat var datert 16.11.20, og at sikrede hadde hatt advokat i saken siden november 2020. Videre viste selskapet til at meldefristen var oversittet.

Sikrede svarte selskapet dagen etter og viste til at hun hadde vært sykemeldt og derfor ikke hadde meldt inn saken tidligere.

Sikrede sendte ny skademelding til selskapet 6.4.22 og oppga skadedato 3.3.22. I skademeldingen forklarte sikrede videre at:

Sameiet anklaget meg at jeg fjernet el-skinne som er umulig utføre av meg. Jeg er verken i stand eller har kompetanse som en el montør for å demontere en slik skinne som jeg regner med at de må være flere for å gjøre. Er heller ikke interessert i å betale andre for å demontere skinnen eller i min villeste fantasi spørre andre om å demontere den som vil slå tilbake på meg ved en videre rettsak.

Sikrede vedla oppdragsbekreftelse fra advokatfirmaet og dom fra forliksrådet. Av dommen fra forliksrådet fremgikk blant annet at sameiet fikk medhold i at sikrede måtte betale faktura 4.2.21 fra installatør for påløpte merkostnader etter remontering av skinne i parkeringskjeller.

Selskapet avsto på nytt sikredes krav om rettshjelpsdekning 7.4.22 og viste til at det ikke hadde betydning for meldefristen at sikrede hadde vært sykmeldt. Videre viste selskapet til at sikrede hadde hatt advokat i saken, som var forpliktet til å på vegne av sikrede å undersøke om sikrede hadde rettshjelpsdekning og søke dekning under sikredes forsikring. Selskapet viste også til at da saken som ble meldt 6.4.22 gjaldt samme forholdet, omfattet avslaget også erstatning for ny skademelding.

Sikrede svarte selskapet 8.4.22 og viste til at den andre saken ikke gjaldt de samme forholdene. Sikredes advokat kontaktet så selskapet 19.5.22 og viste til at slik saken var opplyst, var tvistetemaet et annet. Dommen avsagt av Oslo forliksråd gjaldt krav om erstatning for en ødelagt el-skinne. Tvisten som sikrede tidligere hadde meldt inn for sent, omhandlet midlertidig forføyning om adgangen til montering og kabling på hennes garasjeplass.

Selskapet avsto igjen erstatning 7.6.22 og viste til vilkårspkt. 4.4 hvor det fremgikk at en tvist ikke anses å være flere tvister selv om saken består av flere individuelle spørsmål som fremmes i flere saker. Videre viste selskapet til at det anså dette som én og samme tvist/fortsettelse av tvist, og hvor selskapet tidligere hadde avvist å dekke utgifter til juridisk bistand fordi tvisten var for sent meldt. Ifølge selskapet oppsto tvisten i november 2020 da advokat ble kontaktet. Selskapet fikk først melding om saken 9.2.22, og meldefristen var da oversittet.

Sikrede sendte ny skademelding til selskapet 5.7.22 og oppga skadedato 24.6.22. Selskapet avsto erstatning 7.7.22 under henvisning til at sikrede hadde vedlagt de samme fakturaene som tidligere, og at det var samme sak som tidligere.

Sikrede brakte saken inn til Finansklagenemnda 6.7.22.

Sikrede krever dekning for utgifter under rettshjelfsforsikringen og anfører at det dreier seg om to forskjellige saker. Den første saken gjelder et erstatningskrav fra sameiet mot henne. Den andre saken gjelder midlertidig forføyning. Sikrede mener selskapet ikke kan avslå rettshjelpsdekning ved å vise til at skademeldingen er for sent fremsatt. Sikrede var for syk til å melde fra om skade nr. én innen fristen. Sikrede mener selskapets avslag er basert på en uriktig forståelse av faktiske forhold og forsikringsavtalen.

Sikrede anfører at det er en grov faktumfeil når det henvises til at sikrede har hatt advokatutgifter "pågående i 5-6 år" når det bare er tale om perioden 2020–2022. Skademeldingene ble sendt rettidig, og det er tale om to ulike tvister.

Selskapet avviser ansvar og anfører at det dreier seg om én og samme tvist. Tvisten er mellom de samme partene, og tvisten har sitt utspring i samme konflikt. Konflikten gjelder etableringen av en skinne over sikredes kjøretøy av sameiet. Den midlertidige forføyningen gjelder remontering etter at sikrede urettmessig demonterte skinnen, mens den andre gjelder erstatning i forbindelse med remontering.

Selskapet har vist til FinKN 2022-216 hvor saken omhandlet samme parter. Saken gjaldt to veldig ulike tvistetemaer, herunder tvist om veirett og tvist om et naust som hadde pågått over mange år. I denne saken er det samme faktiske grunnlag. Det rettslige grunnlaget har klare likhetstrekk da det gjelder krav i samme uenighet/tvist. Videre har det økonomiske tapet oppstått som en direkte følge av saken om midlertidig forføyning. Selskapet har også vist til at tvister vil ofte kunne endre karakter vesentlig, både med hensyn til parter og rettsgrunnlag, uten at det er å anse som flere tvister av den grunn, jf. FinKN 2020-381.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om det foreligger én eller to tvister.

Selskapet anfører at erstatningskravet er en fortsettelse av den opprinnelige tvisten om skinnen, og at sikrede derfor ikke har krav på erstatning under rettshjelpsforsikringen.

Sikredes rettshjelpsforsikring omfatter utgifter "når sikrede er part i tvist", og "tvist" foreligger når det er "fremsatt et krav som er helt eller delvis avvist". Vilårene sier også at:

En tvist ansees ikke for å være flere tvister selv om saken består av flere individuelle spørsmål som fremmes i flere saker. (...)

Det følger av dette at en tvist ikke ansees for å være flere tvister selv om saken består av flere individuelle spørsmål som fremmes i flere saker, men vilårene sier for øvrig ikke noe om grensen mellom én og flere tvister. Det følger i midlertid av alminnelige forsikringsrettslige årsaksprinsipper at tap som følge av et inntruffet forsikringstilfelle skal henføres til det opprinnelige forsikringstilfellet. Forsikringstilfellet i rettshjelpsforsikringen er "tvist", og nye krav som følger av en allerede inntruffet tvist må henføres til denne tvisten, jf. bl.a. FinKN 2020-879.

Tvisten mellom sikrede og sameiet oppsto da sikrede krevde demontering av en ladeskinne montert over sikredes bil i sameiets garasje. Sikrede demonterte skinnen mellom sikredes to plasser. Sameiet begjærte 11.11.20 midlertidig forføyning overfor sikrede slik at ladeskinnene kunne monteres og fikk medhold i kjennelse fra Oslo Byfogdembete 27.11.20. Sikrede anket kjennelsen, men anken ble forkastet 28.1.21. Sameiet krever deretter erstatning for påløpte merkostnader fra installatør.

Etter nemndas oppfatning er det årsakssammenheng mellom kravet om remontering av skinnen og erstatningskravet i den forstand at kravet remontering av skinnen er en nødvendig betingelse for erstatningskravet. Erstatningskravet er m.a.o. en direkte følge av kravet om remontering av skinnen. Det foreligger i så fall kun én tvist i denne saken.

Nemnda forstår saken slik at partene er enige om at dersom det dreier seg om én tvist er kravet for sent meldt, jf. fal. § 8-5 første ledd.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).